

Pasauliui ir jo gyventojams nieko netrūksta. Tačiau žmonių bendruomenė turėtų atsikratyti pasenusio įsitikinimo, kad mes pasmerkti ligoms, problemoms ir skurdui. Ši nuostata neleidžia mums pabusti ir suprasti, kad nesame bejėgės likimo aukos, kuriomis manipuliuoja jėgos, viršesnės už mūsų. Šiame žmonijos raidos etape mums reikia įsisąmoninti savo neįtikėtinai galingą potencialą, susitapatinti su juo bei panaudoti jį saviesiems tikslams.

Gyvenimas stebėtinai tobulas, tačiau daugumai iš mūsų dar sunku suprasti jo tikrąjį veikimo mechanizmą. Daugelis šio pasaulio žmonių vis dar mano, kad visi įvykiai, ligos, tarpusavio santykiai ir kiti dalykai yra daugiau ar mažiau atsitiktiniai ir neturi jokio ryšio su jų aukščiausia egzistencine paskirtimi. Todėl noriu pasakyti, kad visi žmogaus gyvenimo įvykiai panašūs į daugybę milžiniškos dėlionės fragmentų, kuriuos surinkus draugėn sukuriamas prasmingas paveikslas. Jei visus įvykius, ligas ir konfliktines situacijas nagrinėtume atskirai, jie tikrai atrodytų atsitiktiniai ir bereikšmiai dalykai, bet pakilus į aukštesnį nors ir mažiau akivaizdų realybės lygį ir pažvelgus į juos plačiau, jie įgauna kitokią reikšmę. Atskiros dėlionės dalys tampa prasmingos tik turėdamos sau tinkamą vietą. Kiekviena iš jų prisideda prie kuriamo paveikslu visumos. Jeigu nesugebame pamatyti viso gyvenimo vaizdo, tuomet atskiri jo momentai praranda savo unikalią paskirtį, atrodo visiškai atsitiktiniai ir mus sutrikdo, išmuša mums iš po kojų tvirtą pagrindą. Būtent tokios situacijos kartais verčia mus manyti, kad gyvenimas yra beprasmiškas.

Mes bandome suprasti, kas yra gyvenimas, trokštame laimės, tačiau ieškome jos ne savyje. Aš taip pat nuo vaikystės siekiau dvasinės išminties, bet dėl neaiškių priežasčių, kaip ir daugelis, maniau, kad atsakymus į visus klausimus galima rasti kur nors „ten“ –

ne savyje. Beveik po dvidešimt bandymų ir klaidų metų aplinkybės vis dėlto paskatino mane nukreipti žvilgsnį į save.

Mano savęs pažinimo kelias buvo nelengvas, kartais – net akmenuotas. Vis dėlto žvelgdamas į savo gyvenimą ir turėdamas dabartinį žinių bagažą aš aiškiai matau, kad sunkumai, kuriuos man teko patirti, iš tikrųjų buvo mano geriausi patarėjai ir dovanojo man didžiulę dovaną. Sunkumai įtikino mane susikurti priimtina, patogų gyvenimo būdą, kuris dabar yra tikra mano palaima. Viskas, kas man atsitiko, iš tikrųjų buvo mano sąmonės transformacija – visiškai pasikeitė mano mąstymas ir likimas. Remdamasis savo patirtimi dabar galiu pasakyti, kad žmogus, jo kūnas, protas, siela, elgesys, asmenybės tęstinumas yra jo paties mentalinės sferos projekcijos į išorę rezultatas.

Mentalinė sfera – mintys, jausmai, troškimai, simpatijos ir antipatijos, ketinimai, nuostatos, pažiūros – tai neregimi įrankiai, kuriais mes formuojamės savo asmeninę tikrovę. Bet kokie mentalinės sferos pokyčiai paveikia mūsų kūną ir išorines aplinkybes. Pasitelkę nematomą visa persmelkiančią galią, mes kaip menininkai tapome savo gyvenimo drobę. Arba galima sakyti, kad mentalinė sfera primena dramaturgą. Viskas, ką jis parašo, vėliau išikūnija gyvenimo teatro scenoje. Būtent mentalinė sfera nulemia mūsų pasaulio kontūrus, todėl jos raida yra ypač svarbus dalykas.

Ši knyga jus pažadins. Jūs gausite žinių, kurios padės jums transformuotis, idant jūsų rašomas gyvenimo scenarijus būtų sklandesnis ir šviesesnis. Knyga papasakos, kaip atkurti kūno, proto ir sielos vienybę. Be to, ji padės jums nustatyti ir pakeisti ribojančius, o kartais ir neigiamą poveikį turinčius įsitikinimus – tokius, kurie

jums trukdo bendrauti su žmonėmis, neleidžia geriau pažinti savęs ir savo galimybių.

Ši knyga yra mano padėka už gyvenimo pokyčius. Dabar kviečiu ir jus atverti duris į gausos, meilės ir dvasinės išminties pasaulį. Jums tereikia atsiverti ir pripažinti, kad galbūt verta atsikratyti pasenusio gyvenimo modelio ir sąlygiškumų, kurie praicityje jums teikė skausmo ir pasmerkė jus nesėkmėms. Šis savęs pažinimo kelias jus nuves ten, kur valdo Gamta, kur traukamos ankstesnių įsitikinimų grandinės, dar turbūt tebekaustančios jūsų kūną ir protą. Ten jūs būsite laisvi ir niekieno neribojami rinksitės iš daugybės gyvenimo teikiamų dovanų, išmoksitės atskirti netikras prielaidas ir pražūtingus įsitikinimus nuo tų, kurie jums teikia laimę ir garantuoja gerą sveikatą. Į praeitį pasitrauks pasenę gyvenimo šablonai, kurie dar verčia jus tikėti, kad „gyvenimas kupinas kančios“, kad „negalima turėti visko, ko norisi“ ir kad „nuo senatvės niekur nepabėgsi“. Jūs tapsite savimi, tai yra – pačių įvairiausių galimybių šaltiniu.

Skurdas ir netvarka atsiranda tik tada, kai žmonės atsiduria dvimačio ar trimačio tikrovės vaizdinio nelaisvėje, kuris sukelia laiko, fizinių kūnų ir materialaus pasaulio iliuziją. Daugelis žmonių apsiriboja šia mažyte tikrovės dalele ir įsispraudžia į labai siaurus įsitikinimų bei normų rėmus. Šie nebeveiksmingi ir pasenę gyvenimo principai dominavo mūsų pasaulėžiūroje tūkstančius metų ir kėlė pasaulyje chaosą. Žmogaus sukurti įstatymai pakeitė gamtos dėsnius ir pavirto piktomis pranašystėmis, kurios linkusios išsipildyti. Juolab kad jomis tiki daugybė žmonių.

Pasaulyje dėl mokslo įtakos ilgai vyravo praktiškumo dvasia – buvo sakoma, kad jei ko negalime paliesti ar pamatyti, tai tų dalykų nėra apskritai. Galbūt vienu metu tai turėjo tam tikrą pras-

mę, bet žmonių gyvenimas nuo to geresnis netapo, laimingų žmonių nepagausėjo. Netgi atvirkščiai – toks vienpusis požiūris slopino entuziazmą ir nuotykių dvasią, menkino būties paslaptis ir džiaugsmą, gyvenimą padarė prėską ir net nuobodų, jame nebėliko jokios kitos prasmės, kaip tik laikytis taisyklių ir instrukcijų. Šiandien ši era yra pasiekusi kritinį tašką, ima užgimti naujas požiūris į žmogų, Dievą ir visatą. Fizikai jau kalba apie visatinę protą, aukščiausiąsias jėgas ir mūsų santykių su jomis. Senųjų paradigimų ir dėsnių jau nebepakanka, jie negali užtikrinti žmonėms prasmingo gyvenimo. Mes turime galimybę sukurti naują pasaulio tvarką, kuriai esant įsiviešpataus gausa, meilė ir dvasinė išmintis. Ši knyga paskatins jus plačiai atmerkti akis ir pažvelgti į naują tikrovę.

Tūkstantmečius didžioji žmonijos dalis nežinojo apie savo tikrąją prigimtį ir neribotą potencialą. Žmonijos sąmonė ilgai buvo užnuodyta materializmo, ir retas kuris susimąstydavo apie dvasinės ir mentalinės sferos dalykus. Išskyrus vieną kitą nušvitusių žmogų, žmonija beveik nesuprato tos milžiniškos įtakos, kurią dvasia ir protas gali daryti kūnui, likimui ir visam pasauliui. Šiandien žmonija išgyvena pereinamąjį etapą, kuriam būdingas sąmonės kilimas iš materializmo į dvasingumą. Vis daugiau žmonių save suvokia kaip dvasines būtybes materialiam kūne, kurio pagrindinis įrankis yra protas.

Didžiosios dvasinės tradicijos sako, kad žmogaus potencialas yra beribis. Jis begalinis! Todėl turime priimti idėją, kad iš tikrųjų esame laisvi ir niekas mums netrukdo lemti savo likimo ir įgyvendinti drąsiausių svajonių.

Pabuskime!

ATRADIMŲ KELYJE

